

Arrest

nr. 134 244 van 28 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 10 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat VERZIEREN, die loco advocaat M. VAN WEYENBERGE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Guineese nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep Malinke te behoren. U werd op 19 januari 1978 geboren in de stad Kankan als moslim maar u zou zich recent tot het christendom bekeerd hebben. U woonde tot uw vertrek met uw echtgenote en drie kinderen, uw moeder, uw beide ooms langs vaderskant en hun gezin in de subwijk Hafia Minière, wijk Hafia, gemeente Dixinn in Conakry. Daarnaast hebt u ook een buitenechtelijk kind dat bij haar moeder in de wijk Coleah, gemeente Matam in Conakry woont.

U ging tot uw achttiende naar school maar slaagde niet voor uw eindexamen en besloot toen te gaan werken. U werkte een aantal jaar als nachtwaker, later begon u papierwaren van een drukkerij te leveren aan scholen uit de buurt. Na verloop van tijd begon u ook een eigen zaak in papierwaren en schoolmateriaal. U had een werknemer in de winkel en bleef zelf ook al die tijd voor de drukkerij werken.

Op 19 oktober 2012 raakte u in de buurt van uw winkel aan de praat met (C.), een evangeliste die u uitleg gaf over het christendom en u informeerde over het leven van Jezus. Ze gaf u ook een informatief boekje mee, getiteld Jésus Guérit. U zag diezelfde dag ook een Ghanese priester die in het Palais des Peuple mensen ontving om hen te genezen. U was meteen zeer geïnteresseerd in het Christelijke geloof en besloot zich te bekeren.

Op 25 oktober 2012 vertelde u (C.) dat u zich wilde laten bekeren. Ze was heel blij en vond het een zeer goede beslissing. Ze maakte een afspraak voor u met de priester op zondag 28 oktober 2012. Die afspraak zou echter nooit kunnen doorgaan...

Toen u die avond, op 25 oktober 2012, thuis kwam zei u tegen uw echtgenote dat u haar wou spreken. U vertelde haar dat u had beslist zich te bekeren tot het christendom. U zei haar dat ze uw echtgenote was en dat u dus wilde dat zij zich ook zou laten bekeren. Ze ging echter niet akkoord met deze wending en begon te schreeuwen. Uw oom hoorde dit en kwam vragen wat er aan de hand was, waarop uw echtgenote hem alles vertelde.

Uw oom werd kwaad, zei dat u zich niet kon bekeren als lid van een islamitische familie en beval u het huis te verlaten. Hij haalde ook zijn jachtgeweer boven en bedreigde u. Ondertussen was ook de rest van de familie op het tumult afgekomen, en uw moeder smeekte u te vertrekken. U was immers haar enige zoon, ze wilde niet dat uw oom u zou vermoorden. Hierop verliet u het huis.

U belde (C.) op en zei haar dat u diep in de problemen zat. Ze zei u een taxi te nemen en naar de kerk te gaan. Daar aangekomen bracht de priester u naar zijn vriend (K.G.) waar u de nacht doorbracht. De volgende middag kreeg u telefoon van een buurman die u vertelde dat uw familie was langs geweest en uw winkel volledig had vernield. (K.) raadde u aan een deurwaarder naar de winkel te sturen om te constateren wat er was gebeurd. Hij besepte dat de problemen met uw familie echt heel erg waren en u niet meer terug kon keren. Ze wilden u vermoorden. U leefde een tijdje ondergedoken bij (K.), tot de priester op 16 november 2012 pasfoto's van u kwam nemen en u zei dat u zich moest voorbereiden om op reis te gaan. Op 17 november 2012 vertrok u naar België waar u vervolgens asiel aan vroeg.

U vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst te worden gezocht en vermoord door uw familie en andere moslims vanwege uw bekering tot het christendom.

U legt geen enkel document neer ter staving van uw identiteit of reisweg. Ter staving van uw asielaanvraag legt u het proces-verbaal neer dat de deurwaarder opmaakte na de vernieling van uw winkel alsook een certificaat en drie foto's van uw doopsel door de Mormoonse Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen op 9 juni 2013 in Luik, België.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De redenen daarvoor zijn dat de door u ingeroepen feiten niet geloofwaardig worden bevonden en dat de algemene situatie in uw land op zich geen toekenning van internationale bescherming rechtvaardigt.

Er bestaan ernstige twijfels met betrekking tot uw verklaring uw land te hebben verlaten wegens uw bekering tot het christendom.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u bijzonder weinig basiskennis hebt over het geloof waartoe u zich ondertussen al bijna anderhalf jaar geleden (12/21835 p.3) bekeerd zou hebben. U weet niet wat het verschil is tussen het Oude en het Nieuwe Testament, u kent de tien geboden noch de sacramenten, u weet niet wat er op Pasen of Kerstmis wordt gevierd en u kent Pinksteren niet (12/21835 p.11). U weet niet wat het doopsel betekent voor Christenen en of kinderen van Christenen gedoopt moeten worden (12/21835 p.11, p.11-12).

Als verklaring voor deze gebrekkige kennis werpt u op: "Ik ben bezig met studeren maar ik ben nog niet klaar. Ik ben bezig." (12/21835 p.11). Dit is echter geen afdoende verklaring. Het gaat hier niet over details, bijzonderheden of academische kennis met betrekking tot het christendom maar over de absolute basisaspecten van dit geloof. U beweert uw land te hebben verlaten vanwege uw bekering, u bent ondertussen bijna anderhalf jaar in België, u hebt hier al twee keer Kerstmis en een keer Pasen gevierd en over minder dan een maand vindt het paasfeest opnieuw plaats. Er mag op zijn minst van u worden verwacht dat u weet wat er op deze belangrijke feestdagen wordt gevierd.

Uw totale gebrek aan basiskennis over het christendom wijst erop dat u zich geenszins in dit geloof hebt verdiept, noch in Guinee noch in België. Ook uw overhaaste beslissing u te bekeren doet

reeds hetzelfde vermoeden. U verklaart dat u op 19 oktober 2012 met (C.) over Jezus praatte (12/21835 p.7), dat u diezelfde dag nog besliste dat u christen zou worden (12/21835 p.10) en dat u zes dagen later, op 25 oktober 2012 uw echtgenote over deze beslissing informeerde (12/21835 p.7). Op 17 november 2012 zat u al op het vliegtuig naar België (12/21835 p.6). Dit is allemaal weinig aannemelijk. U bent geboren en getogen in Guinee, een land waar 85% van de bevolking moslim is en bekering een marginaal fenomeen is (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier: SRB Guinee – Religions). U geeft zelf aan geen enkele bekeerling tot het christendom te kennen (12/21835 p.9). U werd als moslim geboren, u huwde als moslim, uw hele familie is moslim. Het is niet onmogelijk dat iemand het geloof waarin hij zo sterk familiaal en maatschappelijk is ingebed verzaakt en zich bekeert tot het christendom, maar het is nauwelijks te geloven dat een dergelijke ingrijpende beslissing in minder dan een week wordt genomen. Bovendien zou u ook totaal niet hebben nagedacht over de reactie van uw familie op uw bekering. U verklaart: “Ik had er niet aan gedacht. Op dat moment dacht ik gewoon dat ik mij wilde bekeren, ik dacht niet aan de gevolgen. Ik dacht niet aan de familie.” (12/21835 p.10). Ook dit is opnieuw weinig aannemelijk. Van iemand die zich tot een ander geloof bekeert kan op zijn minst worden verwacht dat hij een proces van twijfel en verwarring doormaakt, de tijd neemt om zich in zijn nieuwe geloof te verdiepen en na te denken over zijn beslissing en de consequenties ervan. Het feit dat dit alles bij u totaal niet het geval blijkt te zijn ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen als zou u zich hebben willen bekeren tot het christendom.

Gevraagd naar de redenen voor uw bekering antwoordt u vaag, oppervlakkig en weinig doorleefd. “Er zijn heel veel redenen, maar dat was mijn eigen keuze, ik heb die beslissing genomen.”; “Ik heb die religie gekozen, om christelijk te worden. Ik vond dat beter.”; “Bij de christenen zijn geen terroristen (...) moslims vermoorden mensen.” (12/21835 p.3). Het hoeft weinig betoog dat deze verklaringen niet kunnen overtuigen en niet kunnen aantonen dat uw bekering een bewuste en doordachte keuze zou zijn geweest. Bovendien dient ook te worden opgemerkt dat u nogal gemakkelijk wisselt van stroming binnen uw geloof. U ontmoette (C.) en besliste vervolgens dat u zich zou bekeren tot het evangelisch christendom. Na uw aankomst in België ging u naar de katholieke kerk maar dat was praktisch gezien niet zo evident. U was na de zondagsdienst regelmatig te laat terug voor het middageten in het asielcentrum waar u verbleef, u moest te voet naar de kerk en u kon er nog geen les volgen om u snel te laten dopen. Toen u op een dag in Namen bij de tandarts twee mormonen tegen kwam die aanboden u op te nemen in hun kerk besliste u zich dan maar als mormoon te laten dopen (12/21835 p.9-10). De evangelische, katholieke en mormoonse kerk zijn drie zeer verschillende stromingen binnen het christendom. Het is opmerkelijk dat u zo gemakkelijk en zonder veel vragen tussen deze stromingen wisselt. Als verklaring hiervoor werpt u op dat u enkel koos voor het christendom, voor Jezus, en niet voor een bepaalde stroming (12/21835 p.9, 11). Gevraagd naar waarom u hebt gekozen mormoon te zijn beperkt u zich tot vage (“Dat is mijn verhaal.”), oppervlakkige (“Bij de tandarts in Namen kwam ik twee mormonen tegen.”; “Die mormonen heb ik gekozen omdat het anders is dan de koran.”; “Ik had heel veel zorgen, nu ik mormoon ben ben ik rustig geworden”) en vrij opportunistische (“In het opvangcentrum kregen we eten om 12u, maar als ik naar de (katholieke) kerk ging had ik geen eten meer.”; “Die mormonen hadden meer tijd, die kwamen naar mij toe.”) redenen aan (12/21835 p.9-10). Het is aannemelijk dat u bij uw vertrek uit Guinee nog niet volledig op de hoogte was van de verschillende stromingen binnen het christendom, maar dat u anderhalf jaar na uw bekering nog steeds niets weet wat de verschillen zijn, gemakkelijk wisselt en bovendien niet kunt aangeven waarom u er uiteindelijk voor koos mormoon te worden ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid bij en uw verdieping in uw nieuwe geloof.

Daarnaast legt u ook weinig geloofwaardige verklaringen af met betrekking tot de reactie van uw familie op uw bekering en daarmee ook uw directe vluchtaanleiding.

Zoals eerder aangehaald is het vooreerst al opmerkelijk dat u verklaart niet te hebben nagedacht over de reactie van uw familie op uw bekering (12/21835 p.10). Los daarvan zijn ook uw verklaringen met betrekking tot de reactie van uw familie weinig coherent en geloofwaardig.

U verklaart dat uw echtgenote begon te schreeuwen, dat uw oom vervolgens op het tumult afkwam en u in het bijzijn van de rest van de familie en onder bedreiging van een jachtgeweer opdroeg te vertrekken. Daarna zou iedereen u zijn beginnen zoeken (12/21835 p.7). Het is opmerkelijk dat uw familie u eerst zou laten vertrekken, op hun vraag nota bene, om daarna opeens allemaal naar u op zoek te gaan. U verklaart hierover: “Hij (mijn oom) ging naar de familie toe en vertelde iedereen dat ik mij wilde bekeren. Ze zeiden dat hij mij niet had moeten wegsturen maar dat hij mij moest vermoorden.” (12/21835 p.8). U verklaarde eerder echter dat uw familie aanwezig was toen uw oom u wegstuurde en dat u op dat moment aan uw moeder vertelde dat u zich wilde bekeren (12/21835 p.7), u bevestigt expliciet: “Ja, iedereen was daar.” (12/21835 p.8). Uw familie was dus al op de hoogte, het is niet duidelijk waarom ze u zouden laten vertrekken om daarna te beweren dat uw oom een foute beslissing nam en u weer te gaan zoeken om u te vermoorden.

U verklaart dat u op aanraden van (K.) een deurwaarder contacteerde om de schade aan uw winkel op te meten (12/21835 p.6-7). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat gezien de vele valse documenten die in Guinee in omloop zijn en gelet op de vage en ongeloofwaardige verklaringen van uw kant, dit document met de nodige voorzichtigheid dient te worden benaderd. Documenten kunnen slechts een intrinsieke bewijswaarde hebben in geval van coherente en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. U verklaart dat u het document liet opmaken zodat u in geval van een rechtszaak bewijs in handen had met betrekking tot het vandalisme door uw familie (12/21835 p.6). U ging echter nooit naar de politie. Als reden hiervoor werpt u op: "Het land waar ik vandaan kom is een moslimland. Als ik naar de autoriteiten ga gaat het alleen maar erger worden. Ze zouden zeggen dat ik gek geworden of een bandiet ben geworden. Ze zouden niks doen.". Het is in de eerste plaats al vreemd dat u met een dergelijke instelling überhaupt een gerechtsdeurwaarder zou contacteren, waarmee de geloofwaardigheid en authenticiteit van het document reeds op de helling wordt gezet. Bovendien is dit ook geen afdoende verklaring voor het feit dat u niet naar de politie zou zijn gegaan. Guinee is seculiere staat bestaande uit 85% moslims, 10% christenen en 5% animisten. De laatste twee, hoewel minderheidsgroepen, leven zonder problemen samen met de islamitische meerderheid in het land. De vrijheid van godsdienst is vastgelegd in de grondwet. Er zijn verschillende anglicaanse, katholieke en protestantse kerken in het land, de nationale publieke televisie programmeert geregeld religieuze uitzendingen, zowel christelijk als islamitisch, en zowel de christelijke als de islamitische feestdagen worden onderschreven in het land (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier: SRB Guinee – Religions). Beweren dat iemand omwille van zijn religieuze voorkeur niet zou kunnen rekenen op staatsbescherming is dus wel zeer kort door de bocht, zeker aangezien u stelt niet eens een poging te hebben ondernomen om steun te zoeken bij de lokale autoriteiten. U zou op geen enkele manier naar een oplossing hebben gezocht voor uw problemen: u zou niet naar de politie zijn gegaan noch naar de chef de quartier en u zou niet hebben geprobeerd met uw familie te gaan praten (12/21835 p.8-9). De enige mogelijkheid zou een vlucht naar Europa zijn geweest. Dat u op geen enkele manier zou hebben geprobeerd een andere oplossing voor uw probleem te vinden ondermijnt en de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

De conclusie is dat u weinig overtuigende verklaringen aflegt met betrekking tot het proces voorafgaand aan uw bekering en ook uw kennis over het christendom allesbehalve overtuigend is. U maakt aldus niet aannemelijk dat u uw land ontvluchtte omwille van uw bekering tot het christendom, noch dat u zich in België werkelijk tot dit geloof bekeerde. Gezien u uw bekering niet aannemelijk kunt maken zijn ook de problemen met uw familie die zouden zijn voortgevloeid uit deze bekering niet geloofwaardig, en bovendien zijn er ook geloofwaardigheidsproblemen met uw verklaringen hieromtrent op zich.

Gezien u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u zich bekeerd heeft tot het Christendom en daarom werd vervolgd in Guinee kunnen deze feiten niet de basis vormen voor een toekomstgerichte risicoanalyse in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u zich in België liet dopen in de mormoonse kerk en hierover een doopattest en enkele foto's neerlegt verandert niets aan bovenstaande vaststelling gezien zij slechts getuigen van een formele bekering maar, gezien de bovenstaande conclusies, niet van een werkelijke, verinnerlijkte, bekering. Deze stukken kunnen op zich niet aantonen dat u zich Christen voelt, dat u zich bij terugkeer naar Guinee zal manifesteren als Christen of dat u als dusdanig zou worden gezien door uw omgeving.

Het feit dat u formeel kan attesteren in België tot de mormoonse kerk te zijn bekeerd volstaat in het licht van het bovenstaande niet om aannemelijk te maken dat u bij terugkeer naar Guinee met redelijke waarschijnlijkheid zal worden vervolgd zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast werd geoordeeld dat u geen risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt. U komt ook op die basis dus niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker betoogt inzake de twijfels die worden geuit bij zijn bekering tot het christendom:

"Op het moment dat verzoeker besloot zich te bekeren tot het christendom, was verzoeker niet op de hoogte van het feit dat er verschillende stromingen waren binnen het christendom.

Hij besloot zich te bekeren tot het christendom omwille van de waarden die het christendom hooghoudt, waarden die tevens voor alle stromingen binnen het Christendom hetzelfde zijn.

Na aankomst in België begon verzoeker steeds meer te leren over het christendom.

Aanvankelijk was het nochtans moeilijk voor verzoeker om zich verder in het geloof te verdiepen.

Omdat hij de taal niet machtig is, kon hij geen gesprekken voeren met andere gelovigen, geen boeken over het christendom kon lezen, etc.

Daarenboven diende verzoeker regelmatig van asielcentrum te wisselen, waardoor hij nergens iets vast kon opbouwen.

Desalniettemin bleef verzoeker kerkdiensten frequenteren.

Pas in juni 2013, 2 mormonen ontmoet te hebben, werd het duidelijk voor verzoeker: Hij wenste zich te laten dopen in de Mormoonse Kerk.

Zulks geschiedde op 9 juni 2013 in de Mormoonse Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Bij dit verzoekschrift voegt verzoeker een nieuw stuk, een mail van broeder (L.A.) van 4 juni 2014, waarin deze laatste bevestigt dat verzoeker een actief lid is van de Kerk.

Elke zondag gaat verzoeker 3 uur lang naar de Kerk.

Tevens neemt verzoeker deel aan alle activiteiten van de Kerk.

Daarenboven is verzoeker 3 weken geleden voor de eerste keer naar de tempel geweest samen met broeder (V.).

Dit is een eer die enkel is weggelegd voor de puren van hart en mensen die oprecht zijn.

Broeder (L.A.) bevestigt dat verzoeker zo iemand is.

Gelet op het voorgaand, kan er geen twijfel bestaan over de geloofsovertuiging van verzoeker."

Verzoeker betoogt inzake de reactie van zijn familie:

"Dienaangaande dient voor eerst te worden opgemerkt dat het uiteraard niet zo was dat de familie van verzoeker hem eerst zomaar lieten vertrekken om daarna plots naar hem op zoek te gaan.

Zoals reeds aangegeven, was de situatie geëscaleerd nadat de echtgenote van verzoeker was beginnen te schreeuwen.

De oom van verzoeker was ter plaatse gekomen en had verzoeker zelfs met zijn jachtgeweer bedreigd.

De moeder van verzoeker die zich ondertussen ook ter plaatse had begeven, trachtte de oom van verzoeker aanvankelijk te kalmeren.

Omdat dat niet lukte, had ze verzoeker geadviseerd weg te gaan.

De moeder van verzoeker wenste niet dat haar zoon daar op dat moment en die omstandigheden het leven liet.

Verzoeker kon de benen nog nemen.

Dit nam uiteraard niet weg dat de familie van verzoeker, die uitsluitend uit moslims bestaat, de beslissing van verzoeker niet steunde, boos op hem was, hun eer wenste te redden.

Tijdens zijn gehoor legde verzoeker reeds stukken met betrekking tot de vaststellingen die een deurwaarder deed naar aanleiding van de vernieling van de winkel van verzoeker.

Bij dit beroep voegt verzoeker nog 2 stukken die betrekking hebben op de feiten: een verklaring van de heer (A.G.), de buur van de verzoeker en een verklaring van (I.F.), chef de quartier.

Verzoeker bekwam deze documenten via zijn moeder, die zoals reeds vermeld, wel inzigt met het welzijn van verzoeker en die niet wenst dat verzoeker iets overkomt."

Verzoeker concludeert dat hij weldegelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert en stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) bijgevolg artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) schendt.

2.1.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift: een e-mail van broeder L.A. (bijlage 2), een verklaring van A.G. (bijlage 3) en een verklaring van I.F. (bijlage 4).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. Van iemand die zich van de islam tot het christendom laat bekeren mag worden verwacht dat hij een gedegen kennis heeft van zijn nieuwe godsdienst en zich hieromtrent grondig informeert alvorens een dergelijke belangrijke stap te zetten, zeker indien deze persoon zoals verzoeker stelt afkomstig te zijn uit een religieus erg fanatieke moslimfamilie (administratief dossier, stuk 4, p.3) en afkomstig is uit een land waarin 85% van de bevolking moslim is en waar bekeerungen een marginaal fenomeen vormen (administratief dossier, stuk 12: landeninformatie). Desalniettemin vertoonde verzoeker een frappant gebrek aan kennis inzake het geloof waartoe hij zich zou hebben bekeerd. Uit zijn verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt dat hij een verregaand gebrek aan kennis vertoonde omtrent (i) het verschil tussen het Oude en het Nieuwe Testament; (ii) de tien geboden; (iii) de sacramenten; (iv) belangrijke feestdagen als Pasen, Kerstmis en Pinksteren; (v) de betekenis van het doopsel. De uitleg die verzoeker gaf bij het CGVS, met name dat hij nog aan het studeren was, kan zijn verregaande onwetendheid niet verklaren. Het gaat immers niet om details doch om absolute basisaspecten van het christelijke geloof. Bovendien beweerde verzoeker zijn land te hebben verlaten vanwege zijn wil om zich te bekeren, verbleef hij tijdens het gehoor bij het CGVS bijna anderhalf jaar in België, stelde hij iedere zondag de kerk te frequenteren, gaf hij aan de Bijbel te hebben gelezen en verklaarde hij dat hij christelijk onderricht kreeg en met christenen gesprekken voerde over het geloof. Tevens hadden reeds verscheidene belangrijke feesten als Kerstmis, Pasen en Pinksteren plaatsgevonden en stelde hij zelf Pasen te hebben gevierd (administratief dossier, stuk 4, p.4, 10). Verzoeker werpt *post factum* op dat er een taalbarrière zou geweest doch deze uitleg kan, gezien hij deze uitleg niet gaf bij het CGVS, niet overtuigen. Hij maakte nooit eerder melding van het gegeven dat hij de christenen alhier niet zou verstaan. Bovendien gaf hij aan dat hij – zij het een beetje – Frans spreekt (*ibid.*, p.3; administratief dossier, stuk 13, verklaring, nr.10) en blijkt uit zijn hoger aangehaalde verklaringen dat hij de christenen alhier weldegelijk begreep.

Het totale gebrek aan kennis dat verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS tentoonspreidde inzake het christelijke geloof wijst erop dat hij zich geenszins in dit geloof heeft verdiept, en dit noch in Guinee, noch in België. Deze vaststelling maakt dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker zich vanuit een oprechte innerlijke geloofsovertuiging zou hebben bekeerd.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoekers overhaaste beslissing om zich te bekeren hetzelfde doet vermoeden. Het is immers geheel niet geloofwaardig dat iemand een dermate ingrijpende beslissing zou nemen en het geloof waarin hij zo sterk familiaal en maatschappelijk is ingebed zou verzoeken in minder dan een week. Nog minder aannemelijk is het dat verzoeker totaal

niet zou hebben nagedacht over de mogelijke reactie op zijn bekering vanwege zijn nochtans religieus fanatieke familie (administratief dossier, stuk 4, p.10). Indien hij daadwerkelijk reeds in Guinee zou hebben besloten om zich te bekeren tot een ander geloof, kon op zijn minst worden verwacht dat hij een proces van twijfel en verwarring zou hebben doorgemaakt, de tijd zou hebben genomen om zich in zijn nieuwe geloof te verdiepen, na te denken over zijn beslissing en de eventuele consequenties te overwegen. Tevens kan een basiskennis worden verwacht omtrent de basisprincipes van dit nieuwe aangehangen geloof.

Daarenboven blijkt uit verzoekers verklaringen, zoals met reden weergegeven in de bestreden beslissing, dat hij tijdens het gehoor bij het CGVS niet op overtuigende wijze kon aantonen dat zijn bekering een bewuste en doordachte keuze zou zijn geweest; hij verviel integendeel in vage, oppervlakkige en niet-doorleefde verklaringen wanneer hem werd gevraagd naar de redenen voor zijn bekering. Hij werpt *post factum* op dat hij zich bekeerde omwille van de christelijke waarden doch doet hiermee, nog daargelaten dat ook dit een vage en algemene verklaring betreft, geen afbreuk aan de vaststelling dat hij tijdens het gehoor bij het CGVS geen duiding kon geven omtrent de redenen voor zijn bekering.

Voorts blijkt uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing dat verzoeker gemakkelijk en zonder veel vragen wisselde tussen de verschillende stromingen binnen het christendom, dat hij bijna anderhalf jaar na zijn aankomst in België nog steeds niet kon aangeven welke de verschillen waren tussen deze verschillende stromingen en dat hij bovendien niet kon aangeven waarom hij er uiteindelijk voor koos om mormoons christen te worden doch integendeel verviel in vage en oppervlakkige verklaringen en louter opportunistische redenen aanhaalde. Dit toont andermaal aan dat verzoeker zich niet verdiepte in zijn nieuwe geloof, hierbij niet betrokken was en zich niet bekeerde vanuit een oprechte innerlijke geloofsovertuiging doch wel om opportunistische redenen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker zijn land van herkomst zou hebben dienen te verlaten ten gevolge van de beslissing om zich te bekeren, dat verzoeker niet aantoonde dat hij zich zou hebben bekeerd ten gevolge van een oprechte, innerlijke geloofsovertuiging en dat hij bijgevolg niet geloofwaardig maakt dat hij zich bij een terugkeer naar Guinee zal manifesteren als christen of als dusdanig zou worden beschouwd.

Verzoeker vestigt andermaal de aandacht op het feit dat hij zich liet dopen in de mormoonse kerk en legt stukken neer om deze doop en zijn activiteiten voor deze kerk te staven (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 2; administratief dossier, stuk 11: documenten).

Uit de stukken inzake verzoekers doop kan louter worden afgeleid dat hij formeel werd gedoopt. Hieruit blijkt echter niet dat hij zich zou hebben bekeerd vanuit een werkelijke en oprechte innerlijke overtuiging. Wat betreft de e-mail die afkomstig zou zijn van een lid van de mormoonse kerk, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de herkomst hiervan niet kan worden nagegaan. Het betreft immers een e-mail die, hoewel deze zou uitgaan van een zekere L.A., werd verstuurd vanuit een gmail-adres op naam van verzoeker. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat, zo de activiteiten die hierin omschreven staan werkelijk door verzoeker werden gevoerd, gelet op het voorgaande dient te worden besloten dat niet kan worden aangenomen dat deze activiteiten en verzoekers aanwezigheid in de kerk zijn ingegeven door een oprecht verinnerlijkt geloof en eerder lijken te zijn ingegeven door opportunistische overwegingen.

Verzoeker verwijst voorts naar het reeds neergelegde document in verband met de door een deurwaarder gedane vaststellingen. Hij laat de bestreden beslissing echter geheel ongemoeid waar wordt gemotiveerd:

“U verklaart dat u op aanraden van (K.) een deurwaarder contacteerde om de schade aan uw winkel op te meten (12/21835 p.6-7). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat gezien de vele valse documenten die in Guinee in omloop zijn en gelet op de vage en ongeloofwaardige verklaringen van uw kant, dit document met de nodige voorzichtigheid dient te worden benaderd. Documenten kunnen slechts een intrinsieke bewijswaarde hebben in geval van coherente en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. U verklaart dat u het document liet opmaken zodat u in geval van een rechtszaak bewijs in handen had met betrekking tot het vandalisme door uw familie (12/21835 p.6). U ging echter nooit naar de politie. Als reden hiervoor werpt u op: “Het land waar ik vandaan kom is een moslimland. Als ik naar de autoriteiten ga gaat het alleen maar erger worden. Ze zouden zeggen dat ik gek geworden of een bandiet ben geworden. Ze zouden niks doen.”. Het is in de eerste plaats al vreemd dat u met een dergelijke instelling überhaupt een gerechtsdeurwaarder zou contacteren, waarmee de geloofwaardigheid en authenticiteit van het document reeds op de helling wordt gezet. Bovendien is dit ook geen afdoende verklaring voor het feit dat u niet naar de politie zou zijn gegaan. Guinee is

seculiere staat bestaande uit 85% moslims, 10% christenen en 5% animisten. De laatste twee, hoewel minderheidsgroepen, leven zonder problemen samen met de islamitische meerderheid in het land. De vrijheid van godsdienst is vastgelegd in de grondwet. Er zijn verschillende anglicaanse, katholieke en protestantse kerken in het land, de nationale publieke televisie programmeert geregeld religieuze uitzendingen, zowel christelijk als islamitisch, en zowel de christelijke als de islamitische feestdagen worden onderschreven in het land (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier: SRB Guinee – Religions). Beweren dat iemand omwille van zijn religieuze voorkeur niet zou kunnen rekenen op staatsbescherming is dus wel zeer kort door de bocht, zeker aangezien u stelt niet eens een poging te hebben ondernomen om steun te zoeken bij de lokale autoriteiten. U zou op geen enkele manier naar een oplossing hebben gezocht voor uw problemen: u zou niet naar de politie zijn gegaan noch naar de chef de quartier en u zou niet hebben geprobeerd met uw familie te gaan praten (12/21835 p.8-9). De enige mogelijkheid zou een vlucht naar Europa zijn geweest. Dat u op geen enkele manier zou hebben geprobeerd een andere oplossing voor uw probleem te vinden ondermijnt en de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.”

De voormelde motivering is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoeker niet wordt betwist of weerlegd, door de Raad overgenomen.

De getuigenissen bij het verzoekschrift kunnen geen ander licht werpen op de voormelde vaststellingen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat deze slechts worden neergelegd in de vorm van kleurenkopieën zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van zulke kopieën, geen bewijswaarde kan worden gehecht. De beide documenten vertonen blijkens hun inhoud bovendien een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter. Zij zijn beide gericht aan de “Autorité Belge (Service d’Immigration)” en hebben beide als voorwerp: “Lettre de temoignage”. Daarenboven is hun inhoud gebaseerd op de verklaringen van een buurman en familieleden van verzoeker, dewelke niet als objectieve bron kunnen worden beschouwd. Aan zulke getuigenissen kan hoogstens een ondersteunende bewijswaarde worden toegekend, en dit wanneer zij worden neergelegd ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen. Dit is echter niet het geval en de getuigenissen volstaan op zich niet om de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag te herstellen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van zijn asielaanvraag, kan dienstig worden verwezen naar de sub 2.2.3. gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts geheel ongemoeid waar omtrent de algemene veiligheidssituatie in Guinee wordt gemotiveerd:

“In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus “Guinee: veiligheidssituatie”, oktober 2013).”

De voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoeker niet dienstig wordt aangevochten of weerlegd, door de Raad overgenomen.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS